

førtes til Kjøbenhavns udenbys Grunde, medens saadan Afgift isølge Reskript af 9de Juni 1819 kun paaviler det Brænde, som indføres „i Kjøbenhavn“, det er i den egentlige Stad; men efter at denne Fortolkning af det nævnte Reskript er slaaet fast ved en Højesteretsdom i en af en anden Mand anlagt Sag, er det seilagtig afsvævede Bølsb tilbagebetalt ham. Han klager rigtig nok over, at der heri blev affortet ham 6 p. Ct., men nærmere Oplysning desangaaende indeholdes ikke i Andragendet. Fuld Godtgjørelse for den ham overgaaede Uret har han dog under alle Omstændigheder neppe faaet, da han, som han oplyser, har anvendt mange Penge paa at føre sin Sag igjennem hos Autoriteterne og ved Domstolene. Derhos klager han over at være bleven tiltalt for ulovlig Javnsætning, hvilken Sag blev afvist af Højesteret, samt over urigtig Skatteansættelse. Hans Andragende gaar imidlertid ikke ud paa at erholde Noget for ham selv, „medmindre Rigsdagen kunde faae ham beskikket en Højesteretsadvokat, der med Samvittighedsfuldhed og Nidkjærlighed kunde føre hans Sag for Højesteret“; ei heller paa „at faae sine Klager henviste til Magistratens, Politidirektørens eller Justitsministeriets Afgjørelse“, men — som han udtrykkelig udtaler — han vil kun henstille til Døveielse, om ikke Til-tale og Strafs Anvendelse burde finde Sted i Anledning af den ham overgaaede Medsart.

Udvalget finder af det i Andragendet Fremførte ingen Opfordring til at gjøre Indstilling til Thinget.

13. Adresse til Rigsdagen fra et Bølgermøde i Herning (indbragt den 6te Februar 1875 af Folkethingmanden for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds, P. Nielsen). I Adressen udtales Paaskjønneelse af den Holdning, Folkethingets Flertal har indtaget i denne Samling, og særlig bringes der de Herrer S. A. Hansen og Berg en Tak.

Denne Adresse er, ligesom den under Nr. 17 anførte, henvist til nærværende Udvalg i Medfør af Forretningsordenen, men da de kun gaar ud paa Meningsstilfjendegivelser, uden at der i dem andrages om noget Bestemt, kunne de ikke være Gjenstand for Indstilling.

14. Andragender om Løttelse af Afdgangen til at drive Drivvaadsfiskeri.

a. Fra 19 Fiskere i Kolbing og Omegn (indbragt den 22de Marts 1875 af Folkethingmanden for Veile Amts 2den Valgkreds, Berg).

b. Fra 55 Fiskere i Skærbæk, Løulov Sogn (indbragt samme Dag af Folkethingmanden for Veile Amts 1ste Valgkreds, Gad).

c. Fra 76 Fiskere og Sømand i Middelfart og Omegn, med anbefaling fra Middelfart Byraad (indbragt den 5te April 1875 af Folkethingmanden for Odense Amts 4de Valgkreds, S. Nielsen).

I alle tre Andragender gjøres gjældende, at Fiskeriets Udvikling nødvendiggjør Brugen af Drivvaad, og at dette ikke skaber Unglen, saaledes som det er indrettet her tillands, ligesom det heller ikke er indrettet paa nogen mod Loven af 9de Marts 1872 stridende Maade. Domstolene have imidlertid bedømt de herhen hørende Tilfælde paa forskjellig Maade og i nogle Tilfælde tilladt, i andre Tilfælde forment Fiskere at anvende saadanne Drivvaad, samt mulktet de paagjældende Fiskere, hvorved disse ere bleve ødelagte, idet de ere bleve hindrede i at bruge de Fartøjer og Redskaber, som de til den nævnte Art af Fiskeri have anskaffet med en Besøsing af et Par Tusinde Kroner. De Klager, som ere fremsførte fra en Del Fiskere i Strandhuse ved Kolbing Fjord, erklæres for ugrundede. Der andrages derfor om, at der fra Statens Side maa gjøres Noget for paa en fyldestgjørende Maade at tage vort Fiskeri i Beskyttelse, og at Rigsdagen vil virke til, at Andragernes Vaad og deres Fiskemaade bliver undersøgt af upartiste og praktiske Mænd, som have Kjendskab til Fiskeriet og Redskaberne. Middelfart Byraad udtaler sig ikke om, hvorvidt det saakaldte Drivvaadsfiskeri er til Skade for Fiskeriet i Almindelighed, men slutter sig til Ordet om' at der efter forudgaaet grundig Undersøgelse ved praktiske Sagkyndige maa foretages saadanne Endringer i Loven af 9de Marts 1872, at de Tvivl om dens rette Forstaaelse, der nu ere tilstede, kunne blive fjernede.

Da Bestemmelserne i Loven af 9de Marts 1872 ere saa lidet klare, at Domstolene i deres Anvendelse ere komne til forskjellige Resultater, maa en Lydeliggjørelse af dem anses for ønskelig. En saadan vil ventelig blive dem til Del i den bebudede Fiskerilov, og da denne kan ventes forelagt i næste Samling, mener Udvalget ikke for Tiden at burde udtale sig nærmere om Sagen, men kun henstille til Ministeriets Døveielse, hvorvidt der maatte være Grund til at indkomne Andragernes Ønske om en særlig Undersøgelse, idet man forøvrigt forventer, at der ved Udarbejdelsen af Fiskeriloven vil blive taget tilbørligt Hensyn til de i nærværende Andragender fremdragne Momenter, og at samme maa blive veiede imod de fra en anden Side fremsførte Besværinger, som efter Finansudvalgets Indstilling ere henviste til Indenrigsministeren. Man foreslaar derfor at henvise disse Andragender til den nævnte Minister.